

LARY

UTGIVEN AV RIKSFÖRENINGEN FÖR LARYNGEKTOMERADE

VÅR EGEN "ARVSFOND"

I LARRY 1/77 kunde läsas följande:

RLE har instiftat en egen arvsfond. Därigenom förenklas vägarna för dem som vill ge ekonomiskt stöd till RLE genom gåvor eller testamente.

Arvsfondens namn är

LARYNGEKTOMERADES ARVSFOND
och dess motto:

Till arvsfonden influtna medel används, om donator ej särskilt föreskriver, till rehabiliteringsåtgärder för behövande in-

om RLE.

Influtna medel fonderas tills fonden uppgår till 20.000:–, varefter räntan utdelas till bidragssökande efter behovsprövning.

Fonden förvaltas av RLE-styrelsens arbetsutskott och firmatecknas av två av dess ledamöter i förening. Arbetsutskottet behandlar även inkomna ansökningar om bidrag.

Efter en tid fick vi påstötning från Kammarkollegium, som i en lång utredning påvisade att ordet "arv" såväl språkligt som juridiskt i dessa sammanhang endast används när släktskap föreligger mellan

givare och mottagare. Man framböll även risken för förväxling med Allmänna arvsfonden.

RLE:s arbetsutskott har därför beslutat ändra namnet på vår fond till:

LARYNGEKTOMERADES GÄVO- OCH TESTAMENTESFOND

(ett populärnamn kunde vara "LARY-fonden", reds personliga förslag).

Postgironumret är oförändrat

91 82 58 - 5

TÄNK PÅ FONDEN!

GEMENSAM UTRYMMESBRIST

När årets statsanslag till HCK-förbunden delades ut avsattes 200.000:-- för att anordna en gemensam kansli-service för de sju minsta förbunden inom HCK. RLE är ett av dessa och representeras av Curt Bengtsberg och Rolf Fischer i den arbetsgrupp som tillsatts för att skapa en service som är anpassad till de aktuella förbundens behov.

Arbetsgruppen har träffats fyra gånger och i stort sett beslutat följande:

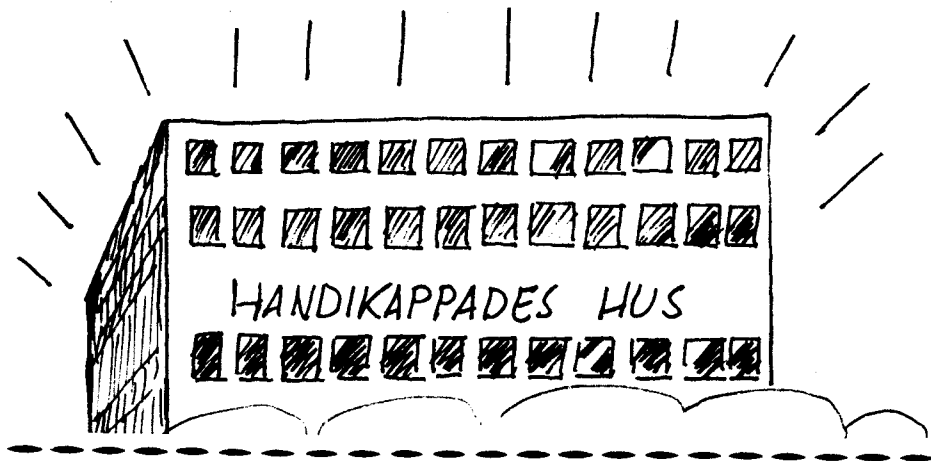
- tillsätta en ombudsman
- öka HCK-kansliets kapacitet, för maskinskrivning, kopiering, distribution av cirkulär etc och låta ökningen komma småförbunden till del.

Dagsläget 15/12-77 är att en ombudsman Eva Sandberg, har anställts. Eva kommer

att hjälpa småförbunden med uppväkningar hos myndigheter, uppsättande av skrivelser, remissvar och andra mera kunskapskrävande göråmål. Eva har sin arbetsplats på HCK:s kansli.

Kapacitetsförstärkningen i övrigt har ännu inte kunnat ske bl.a. därför att HCK saknar utrymme för ökad personal. Hoppet står härvidlag till projektet "Handikappades hus" som skall ge mera tak över huvudet åt flera trångbodda förbund inom HCK. Flera lösningar på detta projekt har skymtats men av olika anledningar åter försvunnit i dunklet.

När en lösning på lokalfrågan kommer för HCK hoppas vi att det skall bli åtminstone ett delat rum över till hemvist åt RLE.

NY LOKALAVDELNING

En utökning av RLE-familjen har skett genom att en ny avdelning har bildats i Växjö. Ordförande är Allan Eriksson,

Furutåvägen 12 A, 352 54 Växjö, tel. 0470/821 92, Antalet medlemmar är ca 25. Vi önskar lycka till!

NY ORDFÖRANDE

Harald Ryfors, Göteborg, som varit ordförande i RLE från riksmötet 1976, meddelade vid senaste styrelsesammanträdet att han av familjeskäl nödgades avsäga sig ordförandeskapet.

Eric Slättberg, Göteborg, kommer som varande vice ordförande att upprätthålla

funktionen fram till riksmötet 1978.

Som 2:e vice ordförande tillförordnades Curt Bengtsberg, Stockholm. Curt kommer att fungera som ordförande i styrelsens arbetsutskott.

Curt framförde riksföreningens tack till Harald för den tid han hållit i styret.

Folket här i Götet är filosofer, du Kal. När det regnar eller är mulet sätter de sej bara ner och funderar en stund. Och då brukar det klarna.

RLE-KONSULENT TILLSATT

RLE-styrelsens arbetsutskott fick på senaste styrelsesammanträdet i uppdrag att tillsätta en konsulent för laryngektomerade enligt dansk modell. Ett anslag på 25.000:— har erhållits för detta ändamål.

Så har nu skett. Från 1/1 1978 kommer, Siv Baglien, Ljusne, att hugga in på det nya jobbet.

Siv har fått ledigt ett år från sitt halvtidsjobb inom industrin för att ägna sig åt RLE-frågor. Hennes arbetsuppgifter blir i förstone att hjälpa de mindre och svagare avdelningarna att komma på fötter organisatoriskt och ekonomiskt.

Men det finns också en hel rad andra uppgifter som är aktuella t.ex. att söka genomföra en länsanpassad organisationsform för RLE, få ordning på vår "uppsökande verksamhet" etc. Siv kommer under närmaste veckorna att ta kontakt med samtliga lokalavdelningar.

Vi som känner till Sivs arbetskapacitet är glada att hon har tagit det här jobbet. Ur hennes meritlista kan nämnas att hon har *tredubblat* medlemsantalet i Gävleavdelningen under de två år hon varit dess ordförande.

Lycka till Siv!

NORDISKA KONGRESSEN 1977

Norrmännen stod denna gång för värdskapet och hade valt en mycket vacker plats i utkanten av Oslo, Voksenkollen, där man har en fin rustik konferensanläggning högt uppe på ett berg med utsikt över Oslo, Oslofjorden och angränsande bergsmassiv. "Man kan åka tunnelbana dit upp", sades helt riktigt, bara det att denna tunnelbanevagn är av bergsklätrande natur även om den startar sin färd inne i en tunnel i Oslos city.

En liten delegation på fyra personer inkl undertecknad representerade Sverige på denna kongress. Den egentliga kongressen började först 3 juni med en rapport om föreningsverksamheten i de respektive nordiska länderna. Ekonomiska problem finns självfallet hos samtliga föreningar men Finland tycks ha lyckats ovanligt bra genom att medlemmarna hjälper till med ljusförsäljning. Genom detta arrangemang har man bl.a. kunnat köpa en egen kursgård, Kyyrönkaita, dit även andra cancerföreningar är välkomna att boka in sig. På detta sätt hålls ekonomin numera flytande även om inte alla penningbekymmer är lösta.

Finländarna gjorde också mycket trevlig och annorlunda presentation av Kyyrönkaitaprojektet och erbjöd andra LE-föreningar att boka in sig och ha kurser där till ett subventionerat pris.

Då Kyyrönkaitaprojektet presenteras i en separat artikel tas det inte upp mera här. Kan dock konstateras att Finland här gjort ett lovligt försök till att i praktiken göra något konstruktivt för det internordiska samarbetet. Sådana initiativ var det annars något klenst med. Många föredrag gick i gamla hjulspår men ett och annat är värt att nämna såsom t.ex. initiativet från den norska ordföranden, Hans Gottschalk som varit ute på skolor och berättat om

hur han fått sin cancer, och hur han talar nu och om de problem han ställs inför. Kanske har några av er sett honom i våras på svensk TV där han just berättade om detta. Han har fått mycket fin respons. Dessa idéer vore säkert något att ta efter.

Vidare talade logoped Lorang Hansen om taltydligheten hos laryngektomerade och redogjorde för en undersökning han gjort.

Vissa ljud är svårare att uppfatta än andra. ex. på sådana var /p/, /b/, /d/, /k/, /f/. Dessutom tolkades de läpprörelser som talaren gör vid injektionsmetoden som språkljud, ofta /f/ eller /b/. Dessutom bortfaller sista stavelsen i ett ord och orsakar missuppfattningar.

Mer artikulationsträning än tidigare tror Lorang Hansen på. Då tunga, läppar och kinder tjänar som hjälp till att få ner luften, kanske det påverkar artikulationen menligt.

Sjukgymnast Olaug Riiber talade om "den laryngektomerade i familjen". Hon menar att familjen sällan är *riktigt* beredd på att få hem sin opererade anhörig. Patienten å sin sida har ofta glömt tempot hemma och den korta tid man normalt har för varandra. Blir ett hårdare slag än de tänkt. Frågan dyker upp "blir jag godtagen hemma, på jobbet med ett hål i halsen"? Detta bör tas upp mera påtagligt med familjen, *före* operationen. Pat. blir inte sällan både psykiskt och fysiskt avvisad. Pat. har ju samma kvalitet nu som före operationen men kanske kan andra kvaliteter nu öka när talet inte fungerar lika tillfredsställande.

I Danmark har man försökt med konsultverksamhet vilken utfallit mycket väl. I Finland har man Kyyrönkaitoprojektet men i Sverige inget motsvarande ännu. Något att fundera på och lösa!

Logoped Sven Tjessem talade om problem i samband med återgång till arbetslivet där tendensen i Norge är att flertalet inte kan återgå till sitt gamla arbete. Frågan kom upp: Hur mycket skall man tvinga en patient att återgå till arbetet? Hur realistisk är man? Lycklig pensionstid förutsätter lycklig arbetstid! Hur går det för de arbetsföra laryngektomerade? Vilket arbete har de? Vilken nivå?

Enligt professor Berdal finns det ingen direkt *medicinsk* begränsning. Halvtid kan kanske vara lämpligt. Väsentligt tyckte man att talet var förståeligt och inte alltför arbetsamt för patienten innan man återgick i arbete — blev annars bakslag.

Man efterlyste en broschyr till familjen, vänner och arbetsgivare om hur det är att vara laryngektomerad. Vad man kan/inte kan o.s.v.

I Danmark hade dr Jörgen Sederberg-Olsen gjort en sociologisk studie omkring den laryngektomerade och hans livssituation. En kontrollgrupp ingick i studien 130 patienter deltog, 103 män, 27 kvinnor.

Man fann att det var mest ensamstående män och gifta kvinnor i åldern 50-70 år. Stuveriarbetare utgjorde 5,7% närmast "ledare av offentlig administration = 1,7% och som grupp nr tre servitriser = 1,5%.

Föröreningar i form av damm och dylikt lika stort i båda grupperna. Detsamma gällde utomhusaktiviteter. Röstmissbruk mycket större dock i patientgruppen.

Diagnosfördelning:

Patientgrupp		Kontrollgrupp
Kron. lungsjkd	12%	4,2%
Bronkit	24%	21 %
Op. av andra sjukd	50%	39 %

Debutsymtom: 95% sökte för heshet där efter kom sväljningssmärta.

53% fortsätter sitt arbete.

Av dessa är 50% i arbet 4 mån efter op.
95 % 7 mån

Anledningen till att man slutar arbeta är pension, orkar inte, psykiska besvär, 25% får invaliditetspension.

24% använder matstrupsröst

1/3 använder kanyl

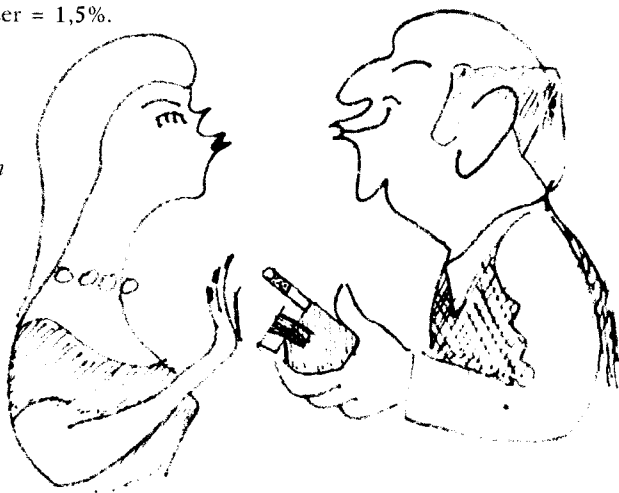
1/3 deltar i föreningsarbete

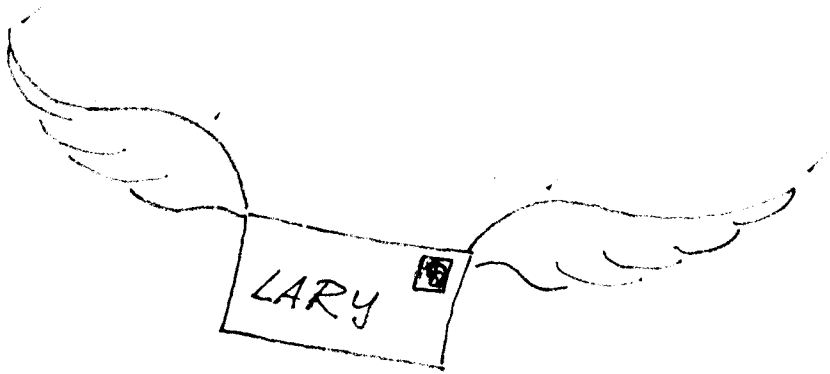
Nästa nordiska kongress blir i Sverige 1979

Gunilla Henningsson

Så här står det på den tröja som finländarna bar på kongressen:

**"HELLRE EN KYSS
ÄN EN CIGARETT"**

MED POSTEN

"VILKET ÅR"

Detta är en tävling i Sveriges Radios regi och som sändes i TV. I första programmet visades ett hopklipp av gamla filmer. En scen med nigande prinsessor var ett fynd från den gamla goda tid då hovdräkter, kraschaner och serafimerriddare togs ur malpåsarna till riksdagsöppnandet.

Dess värre var programmet förenat med en tävling och tävlingen med en insamling. Det finns en biton av utpressning i tävlingsreglerna. Villkoret för att få delta är att sätta in en passande summa på Radiohjälpens konto. Priser hade man dock råd med, t.ex. klockradio, kamera och jag vet icke vad.

Jag tror att alla handikapporganisationer numera betackar sig för sådana TV-

jippon. Jag tror att alla är ense om att handikappade har rätt att kräva samma villkor som andra och att vi alla solidariskt ska finansiera detta med våra skatter.

Det är underligt att TV fortsätter att odla en moderniserad upplaga av den gammaldags nedlåtande välgörenheten, då socitetsdamer ordnade baler och bridgetävlingar för att bekläda fattiga barn med vadmalstivstycken och underbenkläder av flanell till Jul.

Det vore intressant att höra vad våra medlemmar har för uppfattning. Skriv till "Lary" och tala om vad Du tycker!

Blyger

NYTT NAMN?

Ett förslag om ett enklare namn på vår förening hörde jag talas om för länge sedan. Har det kommit bort?

Sårt att säga

Svar: Ett förslag har lagts fram för styrelsen. Detta har återvisats till arbetsutskottet för vidare utredning och kommer upp för beslut på nästa riksmöte 1978. Förslaget är: Riksföreningen LARY. Har du synpunkter på detta så hör gärna av dig.

Red.

HANDIKAPPERSÄTTNINGEN

Riksförsäkringsverkets utredningsförslag om handikappersättningen är nu klart och har överlämnats till social-departementet. Tyvärr ser det dock ut som om förslaget skulle fördröjas ett halvt år och således ej kunna genomföras förrän d. 1/7 1978.

Som svar på en fråga i Riksdagen av riksdagsman Börje Nilsson (s) säger socialministern d. 10 nov. 1977 att regeringen har för avsikt att återkomma till riksdagen i denna fråga snarast möjligt efter årsskiftet. RFV hade dock föreslagit att reformen skulle träda i kraft den 1/1 1978.

Remissvaren håller nu på att bearbetas och nya fakta har på viktiga punkter framkommit, som kommer att påverka den fortsatta behandlingen av RFV:s förslag. Något löfte om att RFV:s förslag till förbättringar skulle följas på varje punkt kunde socialministern inte ge.

Utan att lägga några politiska värde-

ringar på frågan, kan man dock konstatera att en fördröjning av den föreslagna reformen ett halvt år kommer att kosta de handikappade c:a 12 milj. kr. Vi skall emellertid hoppas att beslutsfattarna tar sitt ansvar och verkligen bjuder till att förbättra villkoren för de handikappade så att reformen kan genomföras under första halvåret 1978.

Att ge några detaljerade fakta i utredningen kan av utrymmesskäl ej ges plats i LARRY denna gång. Skulle dock RFV:s förslag genomföras i sin helhet finnes däri vissa positiva saker som gäller oss Laryngektomerade. **LÅT OSS DÄRFÖR SE OPTIMISTISKT PÅ DEN KOMMANDE UTVECKLINGEN!**

Med hälsning

ARNE FOLKERMAN

sammansällande i arbetsgruppen
för handikappersättningen.

Har du hört att doktor Svensson duellerat med doktor Blomgren?

Nej, det menar du inte! använde dom pistol eller värja?

Ingetdera. Dom skrev ut recept åt varandra.

KYYRÖNKAITA – IDEALSTÄLLET

Det har skrivits om Kyyrönkaita tidigare i Larry, men efter en veckas vistelse på denna underbara kursgård mitt inne i sjödistrikten i Finland, måste jag ändå få delge litet av mina intryck och samtidigt konstatera att **DETTA ÄR PLATSEN** för LE-medlemmar och deras anhöriga. *Det måste utnyttas!*

I samband med nordiska kongressen i Oslo inbjöds jag till Kyyrönkaita i egenkap av logoped med viss vana av talträning för laryngectomerade. Min roll skulle vara att berätta om våra talkurser men också att praktiskt arbeta med de laryngectomerade på Kyyrönkaita tillsammans med deras egna taltränare, vilka ju själva är laryngectomerade. Självfallet fanns språkproblem, men med god vilja, tolkhjälp och gester kommer man långt.

På kursen fanns ca 60 deltagare, drygt hälften laryngectomerade, främst nyopererade men också de som opererats för länge sedan. De övriga utgjordes av anhöriga. Förutom ordinarie personal på gården fanns en personalstyrka på ca 10 personer bestående av läkare, sjuksköterska, kurator, sjukgymnast och taltränare. Chef för det hela är Arto Aaltonen, den drivande kraften och eldsjelen bakom detta projekt. Flera av er har säkert träffat honom. Lika entusiastisk och stimulerande är Sirkka Lauerma, larynxkirurg i Helsingfors.

Kurser av detta slag har hållits i flera år och erfarenheterna är mycket goda. Under en dryg vecka ska denna grupp på 70 personer arbeta tillsammans med målet att få var och en av kursdeltagarna att försöka hitta sig själv, våga tro på sig själv igen och märka att livet har mycket att er-

bjuda. Tanken är vidare att detta om möjligt ska ske tillsammans med sin ev. livspartner och att man här ska finna nya former för gemenskap anpassad till handikappet.

Målet kan nås på många olika sätt:

- Föreläsningar av de olika yrkesgrupperna, anpassade till gruppens behov med god tid till diskussion.
- Gruppsamtal med en kurator som ledare.
- Talträning i grupper, ibland också individuellt vid behov.
- Läkareundersökningar och samtal.
- Gymnastik och avspänning ofta ute i det fria.
- Fria aktiviteter utomhus eller i hobbylokaler (ex näverarbete, metallarbete, målning, snickeri, keramik).

Allt är frivilligt och tiden är ganska väl tilltagen. Ingen går sysslolös om han/hon inte vill. Atmosfären är sådan att ingen lämnas utanför. Personalen är handplockad och gör ett fantastiskt arbete. Självfallet bidrar också naturen och omgivningarna till att skapa denna positiva känsla.

Kursgården ligger intill en liten sjö med rent och fint vatten. Man bor i små trähuslängor som har allt man behöver. Bastun ligger i backen ner till sjön. Här ges utmärkta möjligheter till att lära sig bada bastu om man inte tidigare insett det sköna i denna kroppens njutning.

Kvällarna är gemensamma om man vill, här finns aktiviteter som dans, hobbyaktiviteter, bastubad, promenader o.s.v. Några kvällar är det också underhållning där alla deltar aktivt på något sätt. Mycket av verksamheten här har vuxit fram genom

gruppaktiviteter och egna initiativ på ett mycket fint sätt.

Det var fantastiskt att se skillnaden i humör och inställning till livet hos dessa människor efter en vecka. Det här kan verkligen finländarna. Låt oss ta del av deras erfarenheter och fantastiska kursgård och åka dit nästa sommar tillsammans med finska laryngectomerade. Vi har ett erbjudande att komma dit, en liten grupp första gången men senare kanske ordna en helt egen kurs där. Ekonomiskt bör detta gå att lösa. Dessutom har Finland lovat att hjälpa oss ekonomiskt om vi får svårigheter.

Jag hoppas jag lyckats förmedla något av allt det fina jag fick uppleva på Kyyrönkaija. Mätte ni som läser detta tända

på idén och resa dit någon sommar även om det skulle kosta några kronor.

En fin upplevelse!

Gunilla Henningsson

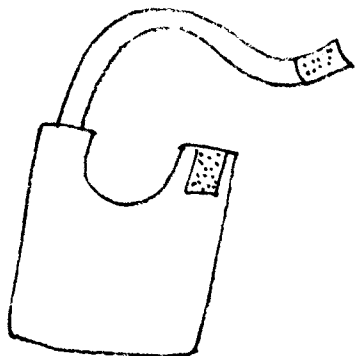
PS

Kontakterna med Finland har nu avancerat och datum för kursen är nu fastställt. Det blir 25–31 juli 1978. Troligen startar vi från Stockholm den 24 juli.

Gruppens storlek rör sig om 20 personer (ca 10 laryngectomerade + make/maka). Om möjligt kommer även sjukgymnast, kurator och logoped att medfölja från Sverige.

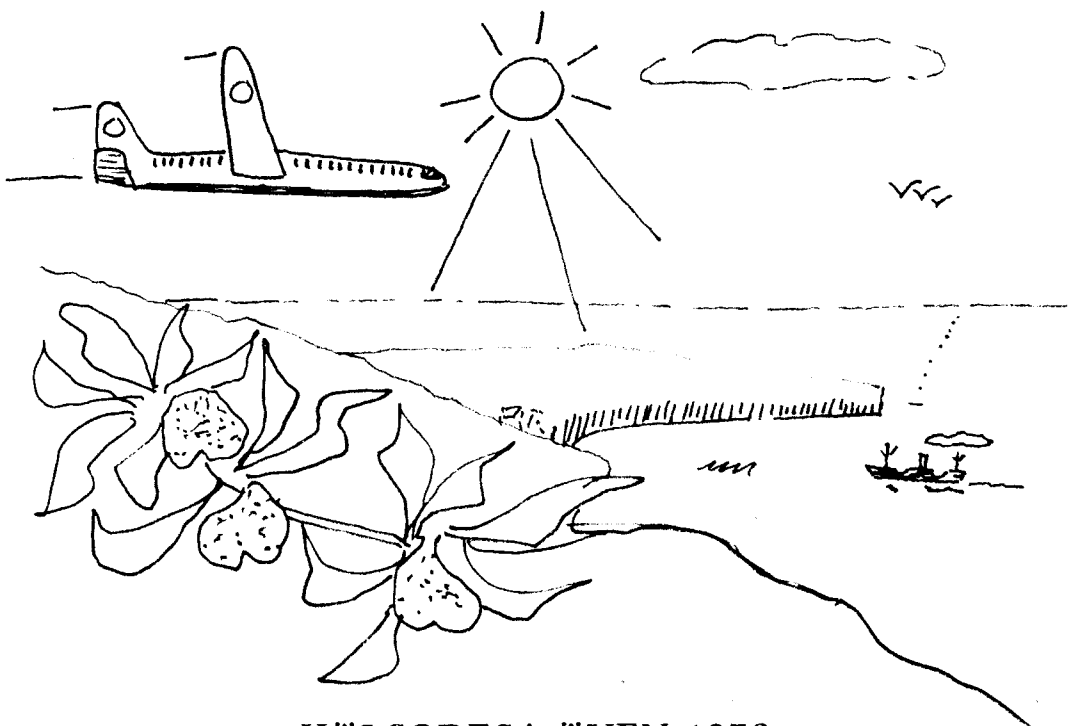
Vi återkommer om denna kurs via lokalavdelningarna.

DS

STOMASKYDD

Av flerdubbelt vitt tyg med kardborrslås. *Pris kr 12:—*. Säljes genom Carl Aspling, Svartågatan 27, 573 00 Tranås, tel. 0140/129 47

HÄLSORESA ÄVEN 1978

RLE har fått ett anslag om 21.000:-- för en resa söderut. 1978. Styrelsen har givit arbetsutskottet i uppdrag att genomföra en resa liknande den som gjordes 1977.

De rön som gjorts vid tidigare resor kommer att noga beaktas. Vi kommer alltså bl.a. att se till att förläggningen kommer att ske på ett hotell som ligger på planare mark än, vad som var fallet 1977.

Beträffande resmål så är vi överens om att Madeira nog får anses som det mest lämpliga även för denna resa. Det som väger tungt därvidlag är det fina vattnet, som är gott att dricka och finns riklig tillgång på, men även den vackra naturen med sina blommor och sin yppiga grönska. Dessutom är inslaget av turister inte

så påtagligt som på andra tänkbara resmål.

Ett bekymmer är att priserna höjts avsevärt sedan förra resan och att anslaget dessutom är 4.000:-- lägre än sist. Det betyder nödvändigtvis att det blir antingen färre deltagare eller att den egna insatsen blir högre. Troligen kommer båda dessa saker att hända.

Lottning bland dem som anmält sig kommer att utföras under betryggande former av opartiska personer på HCK:s kansli på samma sätt som vid tidigare resor.

Antalet platser fördelas på våra lokalavdelningar i förhållande till deras medlemsantal .

VÅR TUR IGEN

Tiden rusar iväg. För inte så länge sedan – tycker jag – stod dåvarande riksföreningen i Göteborg, med Gustav Andersson och Eric Stättberg i spetsen, för värdskapet vid nordiska LE-kongressen. Den hölls också, som vi minns, i Göteborg och året var 1971.

Nästa år har det gått åtta år sedan dess och kongress har hållits i Fredericia Danmark 1973 på Kyyrönkaija i Finland 1975 och på Lyseby i Norge i år och det är således vår tur igen 1979.

Tidigare kongresser har dominerats av medicinska referat från operationssalar och statistiska utläggningar kring själva ingreppet och tiden närmast före och efter detta.

Under årens lopp tycker man sig märka en förändring av värderingarna inom handikapprörelsen och således även inom RLE. Man lägger allt större vikt vid den handikappades sociala situation och samhällets ansvar gentemot dessa.

Låt oss hoppas att vi kan följa den utvecklingen också när vi skall hålla kong-

ress nästa år och låta programmet handla mera om människan som ligger på operationsbordet än det sätt på vilket man skär bort de olika bitarna från halsen.

Naturligtvis är vi glada och tacksamma för alla framsteg, som görs av läkare och logopedier och som därigenom kommer oss till del. Och naturligtvis bör det förekomma rapporter om detta på våra kongresser. Men detta förhoppningsvis självklara förhållande får inte hindra oss från att ägna ett betydligt större utrymme åt den sociala sidan. Dit kan väl också räknas medlemsvården inom våra föreningar och hur man skall tackla de problem som hänger samman därmed. T.ex. möteskultur, medlemsvärvning, glesbygdsavdelningarnas svårigheter o.s.v.

Krängliga medicinska och statistiska utläggningar bör kunna bantas ner till kortare och mera lättsmälta rapporter.

Fram för en förnyelse av kongressprogrammen där omsorgen om våra medlemmar ges en mera framträdande plats.

Rolf Fischer

- Du borde ha klippt dej för länge sen.
- jag *bar* klippt mej för länge sen!

STORLOTTERI

Framställning har gjorts av HCK-rörelsen till Handelsdepartementet om ett varulotteri med 4 miljoner lotter à kr 2:50 eller en sammanlagd summa om 10 miljoner kronor. Lotterna (Kvicklotter) skall försäljas under tiden okt. 1978 – mars 1979. Försäljningen väntas i huvudsak ske genom ombud. Mera detaljer om lotteriet och information om lottförsäljningen kommer att lämnas via lokalavdelningarna under våren 1978.

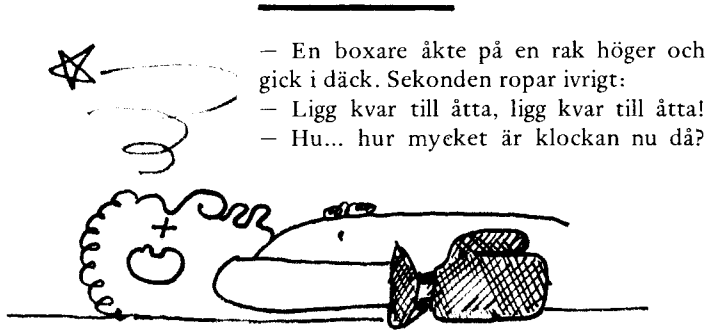
I den preliminära vinstplanen ingår premieobligationer, presentkort i valfria

affärer/bensinbolag samt varuvinster à kr 200:–, 50:– och 30:–.

Intäkterna från lotteriet kommer att fördelas enligt en uppgjord plan, varvid RLE hoppas få en kassaförstärkning på några tiotal tusen kronor.

Lotteriet administreras av en kommitté med representanter ur de deltagande förbunden. RLE representeras av Curt Bengtberg.

Vi hoppas att Handelsdepartementet skall bifalla ansökan om storlotteriet.
C.B.

BLI MEDLEM! STÖD VÅRT ARBETE!

Du som vill veta mer om RLE eller vill bli medlem kan ta kontakt med närmaste lokalavdelning. Vem som vill kan bli medlem. Sätt in 25:– på postgiro nr 85 17 54 - 2 och Du är stödjande medlem.

Kontaktmän för lokalavdelningarna:

Gävle: Siv Baglien, Industrivägen 5, 820 20 Ljusne	tel. 0270/686 32.
Göteborg: Harald ryfors, Övre Fogelbergsg. 3, 411 28 Göteborg	tel. 031/11 34 05
Linköping: Carl Aspling, Svartågatan 27, 573 00 Tranås	tel. 0140/129 47
Lund: Sven Selander, Kastanjegatan 72, 213 62 Malmö	tel. 040/94 08 28
Stockholm: Alex Engdahl, Lievägen 58, 125 33 Älvsjö	tel. 08/46 81 99
Uppsala: Sigfrid Östh, Ymergatan 22 b, 753 25 Uppsala	tel. 018/14 05 32
Växjö: Allan Eriksson, Furutåvägen 12 A, 352 54 Växjö	tel. 0470/821 92
Örebro: Arne Folkerman, Västmannagatan 9, 703 42 Örebro	tel. 019/11 46 45

LARRY
ges ut
juni och
december

Ansvarig utgivare: Harald Ryfors
Redaktör: Rolf Fischer
Tidningens adress: Mönjestigen 23

141 44 HUDDINGE Tel. 08/711 22 03